

Łódź 19

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr 1. | WARSZAWA, DNIA 16 STYCZNIA 1919 r. | Rok I.

TREŚĆ: 1. Odezwa do pracowników pocztowych. 2. Początki i podstawy tworzenia zarządu poczt i telegrafów w Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Pocztowa Kasa Oszczędności. 4. Nawiązanie stosunków pocztowych z zagranicą. 5. O wspieranie władz wojskowych ze strony pracowników poczty. 6. Korespondencja Władz wojskowych. 7. Przyjmowanie zgłoszeń na posady. 8. Tymczasowe warunki przyjęcia dla kandydatów na urzędników pocztowych. 9. Tytułowanie w pismach służbowych. 10. Reklamacje z wojska pracowników telegrafu i telefonu. 11. Gażyści wojskowi, a służba cywilno - państwowa. 12. Zapomoga dla pracowników pocztowych. 13. Zaliczki. 14. Sprawa regulacji płac. 15. Wykaz urzędów pocztowych na obszarze b. okupacji austriackiej. 16. Wykaz urzędów pocztowych na obszarze b. okupacji niemieckiej. 17. Wykaz urzędów pocztowych na obszarze b. okupacji niemieckiej, dodatkowo uruchomionych. 18. Waluta opłat pocztowych i kolejowych. 19. Taryfa pocztowa i telegraficzna. 20. Rozsyłka Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. 21. Przesyłki pocztowe organów sanitarnych. 22. Niewypłacone przekazy po władzach niemieckich. 23. Przesyłki gazetowe. 24. Dostawa czasopism politycznych. 25. Ośmiogodzinny dzień pracy. 26. Forma pism urzędowych. 27. Mianowania. 28. Od Redakcji.

1.

Do Pracowników pocztowych Rzeczypospolitej Polskiej!

Zarządzając wydawanie niniejszego dziennika urzędowego, który dotrze do wszystkich zakładów oraz urzędów pocztowych i telegraficznych na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej, witam serdecznie wszystkich pracowników poczty i telegrafu, dając zarazem wyraz radości, że jest mi danem, jako pierwszemu polskiemu zwierzchnikowi tych zakładów łączyć i skupiać okręgi pocztowe z różnych zaborów w jedną całość.

Proszę wszystkich pracowników i pracownice, bez różnicy szczebla i kategorii, w której pozostają, o jaknajwiększe poparcie moich usiłowań wśród obecnych trudnych warunków, gdy organizacja Rzeczypospolitej jest w toku, a poczty i telegrafy, jako ważne arterie komunikacyjne życia społecznego i gospodarczego, muszą być przede wszystkim jaknajsprawniej urządzone ku dobru ogółu.

Zapewniam, że dążeniem mojem usilnem jest postarać się o to, aby usunięte były w zupełności owe niedostatki w płacach i uposażeniu pracowników pocztowych, które istniały pod obcymi zaborami Polski. Zarząd poczt i telegrafów atoli na razie nie rozporządza jeszcze takimi środkami

materjalnymi, aby zamierzona poprawa bytu odrazu mogła być w czyn wprowadzona. Nie wątpię jednak, że skoro tylko nasza Rzeczpospolita Ludowa ustali ostatecznie swoje podstawy i granice, rozwój gospodarczy ogólny tak szybko postępować będzie, że wszyscy pracownicy pocztowi otrzymają niebawem sprawiedliwe i odpowiednie do znoej swej pracy wynagrodzenie.

Warszawa, dnia 10 stycznia 1919 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

Tomasz Arciszewski.

2.

Początki i podstawy tworzenia zarządu poczty i telegrafów w Rzeczpospolitej Polskiej.

Po objęciu przez Polaków władzy w Warszawie, po usunięciu okupantów niemieckich 11 listopada 1918 r., objęło na razie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w zarząd poczty i telegrafy, a dopiero obecny Rząd Ludowy dekretem z dnia 18/XI 1918 roku porucił Ob. Tomaszowi Arciszewskiemu utworzenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Organizacja tego Ministerstwa, dzielącego się zasadniczo na trzy sekcje, a to: I) sekcję administracyjno-pocztową, II) sekcję techniczną, III) sekcję gospodarczą — nie jest jeszcze ukończoną, a postępuje w miarę pozyskiwania odpowiednich sił administracyjnych zawodowych oraz w miarę łączenia okręgów administracyjnych pocztowych z różnych zaborów.

Sekcję I-ą prowadzi Ob. Dr. Jan Urbański, sekcję II-ą Ob. inż. Jakób Jasiński, sekcję III-ą Ob. inż. Kazimierz Tołłoczko.

Po przejęciu przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów okręgów pocztowych z obszarów ziem polskich, które wchodziły w skład b. Monarchji austro-węgierskiej, podporządkowane są temu Ministerstwu następujące organy administracyjno-pocztowe drugiej instancji, a mianowicie:

I) Dyrekcja poczty i telegrafów we Lwowie z prezesem Ob. Tomaszem Bieniawskim na czele, dla okręgu b. Galicji łącznie z Inspektoratem pocztowym w Krakowie.

Inspektorat ten, jako ekspozytura wymienionej dyrekcji, wykonuje właściwie tylko służbę nadzorczą w obwodzie Krakowskim. Podczas zajęcia Lwowa przez Rusinów w listopadzie 1918 r., gdy Dyrekcja Lwowska była odcięta od zachodu, wyręczał ją Inspektorat Krakowski w zarządzeniach mających na celu podtrzymanie ruchu pocztowego na obszarze b. Galicji.

Szef Inspektoratu pocztowego w Krakowie, Ob. Leon Dormus, ma zarazem poruczone kierownictwo urzędów pocztowych i telegraficznych na ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

II) Dyrekcja Poczty i Telegrafów w Lublinie, pod kierownictwem Ob. Władysława Kowarzyka, obejmuje okrąg b. okupacji austro-węgierskiej łącznie z Zagłębiem węglowem oraz okolice nadbużańskie.

Niebawem przystąpi się do utworzenia Dyrekcji poczty i telegrafów w Warszawie dla b. gubernji: Warszawskiej, Płockiej, Łomżyńskiej, Siedleckiej i Suwalskiej. Zadanie to powierza się Ob. inż. Włodzimierzowi Dobrowolskiemu.

Utworzeniem Dyrekcji poczt i telegrafów w Łodzi dla b. gubernji Kałiskiej i Piotrkowskiej zajmie się Ob. inż. Kazimierz Zajdler. Na razie czynności administracyjne, które przejmą te dwie nowe Dyrekcje, spełnia zastępczo Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Co się tyczy administracji poczt i telegrafów na ziemiach polskich, które wchodziły w skład Rzeszy Niemieckiej, to Ministerstwo dotychczas z powodu przeszkód natury politycznej jej nie przejęło, nawiązało atoli stosunki z Polskim Związkiem Pocztowców w Poznaniu, a jednego z tamtejszych urzędników, a to Ob. Sylwestra Maciejewskiego, przyjęło do służby, aby był też łącznikiem i informatorem odnośnie do wspomnianych ziem.

Tworzenie dalszych nowych, względnie rozdział, istniejących już okręgów dyrekcyjnych pocztowych na mniejsze, dla większej sprawności zarządu, będzie mogło nastąpić dopiero po ustaleniu granic Rzeczypospolitej Polskiej.

Ze względu na to, że w okręgach administracyjnych pocztowych różnych zaborów obowiązywały też różne zasady i przepisy pocztowe, których odrazu nie da się ujednolicić, względnie zmienić, wywołałoby to bowiem nieład, a nawet może i chaos, ustanowiło Ministerstwo Poczt i Telegrafów, jako wytyczną, że dotychczas obowiązujące ustawy i przepisy w dziedzinie poczt, telegrafów i telefonów, o ile nie są sprzeczne z prawnym ustrojem Rzeczypospolitej Polskiej i jej żywotnymi interesami, obowiązują przejściowo nadal, póki nie zostaną zmienione lub zastąpione nowymi ustawami i przepisami.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1919 r.

3.

Pocztowa kasa oszczędności.

Organizacja Pocztowej Kasy Oszczędności pozostaje w rękach Obywatela Huberta Lindego, który w tym celu przeprowadził umyślnie studia zagranicą. Narazie projekt organizacji, względnie odpowiedniej ustawy przedstawiony jest Radzie Ministrów. Po zatwierdzeniu rozpocznie Obywatel Lindę pracę nad wprowadzeniem w życie powyższej instytucji, w której z czasem skupi się cały czekowy obrót, oraz wszelkie wypłaty instytucji państwowych.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1919 r.

4.

Nawiązanie stosunków pocztowych z Zagranicą.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów poczyniło kroki celem zaprowadzenia zagranicznego ruchu pocztowego i telegraficznego, zgłaszając przystąpienie Polski do międzynarodowego Związku w Bernie szwajcarskim. Chodzi głównie o zapewnienie ruchu z Rzeczypospolitą Czecho-Słowacką, Węgierską i Niemiecko-Austrjacką, Szwajcarją i państwami wchodzącymi w skład koalicji. Porozumienie odbywa się w śpiesznem tempie w drodze telegraficznej. Na razie wymiana zwykłych przesyłek pocztowych i telegramów odbywa się nieoficjalnie, bez gwarancji ze strony zarządów pocztowych.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1919 r.

5.

O wspieranie władz wojskowych ze strony pracowników poczty.

Polecam urzędom podwładnym Ministerstwu Poczt i Telegrafów, aby udzielały władzom wojskowym wszelkiej pomocy i poparcia, jakiego wymaga powaga chwili. Żądanie władz wojskowych, aż nadto usprawiedliwione ciężkimi warunkami organizacyjnymi, powinny spotykać się z należytem poparciem i gotowością u wszystkich pracowników poczty, telegrafu i telefonu.

Warszawa, dnia 12 grudnia 1919 r.

Minister Poczt i Telegrafów

T. Arciszewski.

№ 3085.

6.

Korespondencja władz wojskowych.

Szef Sztabu Jeneralnego komunikuje, że depesze i korespondencja pocztowa, wysyłane przez władze i urzędy wojskowe, dochodzą z dużym opóźnieniem. Uważając to za niedopuszczalne, zwracam na tę niewłaściwość uwagę wszystkich podwładnych urzędów oraz polecam, by nadal wszelka korespondencja wojskowa była przesyłana jaknajszybciej.

Warszawa, dnia 12 grudnia 1918 r.

Minister Poczt i Telegrafów

T. Arciszewski.

№ 67 K. Pr.

7.

Przyjmowanie zgłoszeń na posady.

Wobec napływu podań o posady, szczególnie od kierowników prowincjonalnych urzędów pocztowych, zarządzam, co następuje:

Podania przyjmować należy od:

- 1) byłych pracowników pocztowo-telegraficznych b. Królestwa Polskiego, Galicji i Śląska;
- 2) wojskowych Polaków (jeńców i inwalidów).

Od innych osób podań przyjmować nie należy.

Warszawa, dnia 4 grudnia 1918 r.

Minister Poczt i Telegrafów

T. Arciszewski.

Sekretarz Prezydium

M. Pużak.

8.

Tymczasowe warunki przyjęcia dla kandydatów na urzędników pocztowych.

(Ustalone na konferencji ministerjalnej dnia 7 stycznia 1919 r. odnośnie do pierwszego kursu naukowego: pocztowego i telegraficznego w Warszawie).

- 1) Kandydatami mogą być tak mężczyźni jak i kobiety.
- 2) Wiek: ukończony 16-ty rok, a nieprzekroczony 30-ty rok życia.
- 3) Obywatelstwo Polskie.
- 4) Fizyczna i umysłowa zdolność do służby pocztowej.
- 5) Dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie.

6) Studja: ukończone 4 klasy szkoły średniej (gimnazjum lub szkoła realna) lub też równorzędnego zakładu prywatnego. Pierwszeństwo przysna się osobom z wyższem wykształceniem.

7) Nienaganna przeszłość.

Proszący o przyjęcie mają przedłożyć: 1) metrykę urodzenia, 2) dowód obywatelstwa polskiego (potwierdzenie gminy miejscowej), 3) świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza pocztowego lub innego lekarza rządowego, stwierdzające, że proszący jest zdolny do służby pocztowej, a w szczególności także, że ma dobry wzrok i słuch, 4) świadectwa szkolne, 5) świadectwo moralności z gminy miejscowej, 6) oświadczenie piśmienne, że po zdaniu egzaminu zgadza się na przeznaczenie go do służby pocztowej w każdej miejscowości.

8) Egzamin wstępny. Przed przypuszczeniem na zawodowy kurs naukowy musi każdy zgłaszający się poddać się egzaminowi wstępnemu przed osobną komisją złożoną z urzędników pocztowych i wykazać przy nim:

a) pismo sprawne i czytelne (kaligraficzne), b) ortografię pod dyktandem, c) umiejętność stylistycznego opracowania zwykłego krótkiego tematu, d) biegłość w rachunkach (cztery działania rachunkowe, ułamki dziesiętne i łatwość rozwiązywania najprostszyc zadań arytmetycznych), e) znajomość geografii ogólnej, f) minimalną sprawność umysłową, konieczną do służby pocztowej.

Kurs naukowy trwać będzie 4 miesiące. Plan nauki określa się osobno. Po ukończeniu kursu kandydaci poddani będą egzaminowi. Z kursem obecnym połączona jest zarazem praktyka w urzędzie. Kandydaci do kursów następnych obowiązani będą przedtem odbyć na poczcie praktykę, którą się później określi.

Nauka odbywa się bezpłatnie. Kandydaci niezamożni, którzy okażą gorliwość w nauce i dobre postępy, będą mogli otrzymać zasiłek na koszt utrzymania, a mianowicie, począwszy od siódmego tygodnia nauki po 4 marki dziennie, od trzeciego miesiąca po 5 marek, a na czwarty miesiąc po 6 marek. Tacy kandydaci złożą piśmienne zobowiązanie, że pobrany zasiłek zwrócą w całości, gdyby do służby pocztowej nie wstąpili lub z niej wystąpili przed upływem jednego roku, licząc od dnia złożenia egzaminu.

Kandydaci, którzy zdali egzamin z dobrym wynikiem, otrzymają nominacje na aplikantów XI kategorii płac, najpierw w charakterze tymczasowym. Po dwu latach nienagannej służby będą zatwierdzeni na tej posadzie.

W myśl złożonego oświadczenia aplikant będzie obowiązany pod rygorem utraty posady udać się na każde miejsce służbowe, jakie mu władza przełożona przeznaczy.

Na pierwszy kurs naukowy przyjęto już dostateczną liczbę kandydatów. Na następny kurs, który otworzy się w najbliższych miesiącach, można już teraz wnosić podania do Ministerstwa Poczty i Telegrafów (Plac Warecki 8, główny gmach pocztowy II-e piętro). Do podań muszą być dołączone oryginalne dokumenty.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1919 r.

№ 49 K. Pr.

9.

Tytułowanie w pismach służbowych.

Zgodnie z opinią Rady Ministrów należy w wewnętrznej i zewnętrznej korespondencji służbowej zamiast tytułu „pan“, używać tytułu „obywatel“. Zarządzenie to wchodzi natychmiast w życie.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1918 r.

Minister Poczty i Telegrafów

T. Arciszewski.

Sekretarz Prezydjum

K. Pużak.

№ 158 K. Pr.

10.

Reklamacje z wojska pracowników telegrafu i telefonu.

Warszawa, 12 grudnia 1918 r.

Podaję do wiadomości urzędników Ministerstwa Poczty i Telegrafów dekret Naczelnika Państwa w sprawie osób pracujących przy telegrafach i telefonach, a znajdujących się obecnie w wojsku.

„Osoby, pełniące służbę przy władzach i urzędach państwowych miejscowych, gminnych, telegrafach, telefonach, jakoteż szkołach, nie podlegają rozkazowi mobilizacyjnemu, ogłoszonemu dekretem Rady Regencyjnej z dn. 4 listopada r. b. i powinny pozostać na zajmowanych stanowiskach.

Powyższe władze i urzędy jak również instytucje społeczne, finansowe, dobroczynne i inne o charakterze użyteczności publicznej, mają prawo reklamować z wojska pracowników, niezbędnych dla tych władz i instytucji. Reklamacje mają być poświadczone przez odpowiedniego Ministra i przedłożone do decyzji Ministrowi Spraw Wojskowych“.

Dan w Warszawie, dnia 7 grudnia 1918 r.

Naczelnik Państwa

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów

Moraczewski.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

Prauss.

Minister Poczty i Telegrafów

T. Arciszewski.

№ 356/K. Pr.

11.

Gażyści wojskowi, a służba cywilno-państwowa.

Na posiedzeniu 26 Rady Ministrów Republiki Polskiej z dnia 18 grudnia 1918 r. zapadła następująca uchwała:

„Oficerów (gażystów) wojska polskiego, którzy zajmują równocześnie posady w cywilnej służbie państwowej, chociaż jej istotnie nie pełnią, uważać się będzie za urlopowanych w cywilnej służbie państwowej, o ile do dnia 31 grudnia 1918 r. nie obejmą napowrót obowiązków służbowych. Z tym dniem nastąpi również wstrzymanie ich poborów w służbie cywilnej. W wyjątkowych, uwzględnienia godnych wypadkach, rozstrzyga Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z odnośnem Ministerstwem“.

Powyższa uchwała odnosi się również do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Warszawa, dnia 24 grudnia 1918 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

Arciszewski

Sekretarz Prezydjum:

Pużak

№ 138/K. Pr.

12.

Zapomoga dla pracowników pocztowych.

Rada Ministrów z dnia 3 Grudnia zatwierdziła mój wniosek o przyznaniu pracownikom poczty i telegrafu w obrębie byłych okupacji (b. Królestwa Kongresowego) jednorazowej bezzwrotnej zapomogi po 600 marek. Zawiadamiając o tem pracowników, oznajmiam zarazem, że do otrzymania zapomogi mają prawo:

- 1) wszyscy byli pracownicy poczty i telegrafu narodowości polskiej, bądź ewakuowani do Rosji, bądź też pozostali w kraju, którzy do dnia 7 grudnia 1918 r. przystąpili do pracy;
- 2) ci z pośród nich, którzy z powodu choroby nie mogą natychmiast objąć stanowisk, otrzymają również zapomogę po każdorazowym zaopiniowaniu przez odnośną władzę;
- 3) pozostali w kraju byli pracownicy reemigranci, którzy pracowali u okupantów, otrzymają zapomogę z potrąceniem, pobranych od okupantów odpraw;
- 4) wszyscy powołani do armji z szeregów pracowników poczty i telegrafu, o ile zgłosili się do pracy przed 7 grudnia 1918 r. Do jeńców internowanych w obozach termin 7 grudnia nie stosuje się;
- 5) wszyscy byli pracownicy poczty i telegrafu przyjęci do pracy przez władze okupacyjne i pracujący nadal w urzędach Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyplata zapomóg winna być uskuteczniiona niezwłocznie, o ile fundusze urzędu pozwalają na to, w przeciwnym razie należy wypłacić natychmiast 400 marek, a dalszych 200 marek po 16 grudnia 1918 r. Pracownikom, którzy otrzymali już 400 marek zapomogi — 200 marek będzie wypłacone po 16 grudnia r. b.

Warszawa, dnia 11 grudnia 1918 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

T. Arciszewski

№ 337.

13.

Zaliczki.

Do kierowników urzędów pocztowotelegraficznych byłej okupacji niemieckiej.

Zawiadamiam pracowników, że na poczet pensji muszą być chwilowo wypłacone zaliczki na mocy postanowienia Ministerstwa Skarbu.

Przytem wyjaśniam, że do nowoprzyjętych zaliczają się ci pracownicy, którzy zostali przyjęci w listopadzie r. b., a przedtem na poczcie i telegrafii lub telefonach nie pracowali. Wszyscy pracownicy przyjęci po dniu 1 grudnia 1918 r., którzy otrzymali już zaliczki po 300 marek, drugiej zaliczki przed Nowym Rokiem nie otrzymają, z wyjątkiem kierowników urzędów, którzy otrzymają wyżej niż 300 mk. zgodnie z okólnikami № 326 i 327.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1918 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

w z. dr *Urbański*

14.

Sprawa regulacji płac funkcjonariuszów państwowych na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austro-węgierskiej.

Kierownik Ministerstwa Skarbu pismem z dnia 27 grudnia 1918 roku L. 10410 zakomunikował mi, co następuje:

„Zanim będzie mogła nastąpić ogólna regulacja płac i uwzględnienie lat wojennych dla wszystkich funkcjonariuszy państwowych na terenach Polski, które wchodziły w skład byłej monarchji austro-węgierskiej, jest przede wszystkim pilną sprawą reformy poborów tych czynnych i emerytowanych funkcjonariuszy, których pobory przez zarządzenia byłego rządu austriackiego tylko nieznacznej doznały podwyżki. W tym celu zarządzam na podstawie upoważnienia Rady Ministrów, co następuje:

1) wszystkim funkcjonariuszom państwowym, zarówno etatowym jak i nieetatowym (oficjantom i pomocnikom kancelaryjnym, egzekutorom podatkowym, pomocnikom, woźnym, stałym robotnikom wszystkich przedsiębiorstw i zakładów państwowych), których pobory wynosiły wedle stanu z dnia 31-go grudnia 1918 mniej, niż 4800 Koron rocznie, obliczyć należy pobory w markach polskich w ten sposób, aby pobierali w markach tyle, ile w roku 1918 pobierali w koronach. Kwota rocznych poborów w ten sposób obliczona nie może przekraczać 4800 K. rocznie. Funkcjonariusze, których pobory przekraczały 4800 K. rocznie, pobierać będą i nadal pobory w dotychczasowej wysokości, aż do ogólnej regulacji płac;

2) postanowienie to ma zastosowanie także do funkcjonariuszy i stałych robotników kolei państwowych;

3) niestabilizowani funkcjonariusze państwowi otrzymują stabilizację, jeżeli przesłużyli 3 lata bez zarzutu. Postanowienie to nie ma zastosowania do robotników sezonowych;

4) jako pobory należy uważać pensje (płace), dodatki aktywne (kwaterowe), dodatki osobiste, drożyzniane (oraz jednorazowe zapomogi), wypłacone w ciągu 1918 roku;

5) wypłata nowo unormowanych poborów następuje w koronach przyczem za podstawę obliczenia przyjmuje się stosunek marki do korony, jak 100 do 150;

6) emerytom, wdowom i sierotom, pobierającym pensje emerytalne, wdowie (dodatek na utrzymanie dzieci), względnie sieroce, podwyższa się pobierany w roku 1918 dodatek drożyzniani o 100%.

7) Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1919 r."

Stosownie do tego wydałem odpowiednie zarządzenie do Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie, oraz do Inspektoratu Poczтового w Krakowie co do płac pracowników pocztowych.

Minister Poczt i Telegrafów:

T. Arciszewski

15.

WYKAZ

urzędów pocztowo-telegraficznych na obszarze byłej okupacji austriackiej, czynnych do dnia 5 grudnia 1918 r.

Urzędy I klasy:

Biłgoraj, Busk, Chełm, Dąbrowa, Dęblin, Działoszyce, Działoszyn, Grannica, Hrubieszów, Janów, Jędrzejów, Kielce, Koniecpol, Kozienice, Kraśnik, Krasnostaw, Lubartów, Lublin, Miechów, Puławy, Noworadomsk, Olkusz, Opatów, Opoczno, Ostrowiec, Pińczów, Piotrków, Radom, Sandomierz, Skarżysko, Staszów, Szczekociny, Szydłowiec, Tomaszów Lub., Wierzbnik, Włoszczowa, Wolbrom, Zamość, Zwierzyniec.

Urzędy II klasy:

Annopol, Bełchatów, Bełżyce, Chęciny, Chmielnik, Gorzkowice, Jędrzejów, Iwaniska, Ilża, Kazimierza Wielka, Klimontów, Kłomnice, Koprzywnica, Łęczna, Łaszczów, Lipsko, Nowa Brzeźnica, Nowy Korczyn, Opole, Osiaków, Ożarów, Pajęczno, Pilica, Pradła, Proszowice, Przedbórz, Przysucha, Piaski, Radoszyce, Rudniki, Silniczka, Skąta, Skalmierz, Skaryszew, Sławków, Słomniki, Stopnica, Strzemieszyce, Suchedniów, Sulejów, Szczepleszyn, Szczerców, Szydłów, Solec, Tarnogród, Wąwolnica, Widawa, Wodzisław, Wolborz, Zaklików, Zawichost, Żarki.

16.

WYKAZ

urzędów pocztowo-telegraficznych na obszarze b. okupacji niemieckiej, czynnych do dnia 5-go grudnia 1918 r.

Ziemia Warszawska:

Aleksandrów, Brześć Kujawski, Bielawy, Błonie, Ciechocinek, Gombin, Góra Kalwarja, Gostynin, Grodzisk, Grójec, Jabłonna, Kałuszyn, Krośniewice, Kutno, Łowicz, Modlin, Mogielnica, Nasielsk, Nieśzawa, Nowy Dwór, Mińsk Mazowiecki, Otwock, Piaseczno, Płońsk, Praga, Pruszków, Pułtusk, Radzy-

min, Rembertów, Skierniewice, Sochaczów, Stara Wjeś, Tarczyn, Tłuszcz, Włocławek, Wołomin, Waganiec, Wyszaków, Żychlin, Żyrardów.

Ziemia Kaliska:

Dąbie, Kalisz, Koło, Konin, Łęczyca, Ozorków, Poddębice, Pyzdry, Praszka, Rudniki, Słupca, Sieradz, Turek, Wieluń, Warta, Zduńska Wola.

Ziemia Piotrkowska:

Będzin, Brzeziny, Częstochowa, Kłobuck, Koluszki, Konstantynów, Łask, Łódź, Myszków, Pabjanice, Rawa, Strzemieszyce, Sosnowiec, Tomaszów Brz., Zawiercie, Zgierz.

Ziemia Płocka:

Bielsk, Biezuń, Ciechanów, Lipno, Lubicz, Mława, Płock, Przasnysz, Raciąż, Rypin, Starożyby, Skępe, Sierpc, Wyszogród.

Ziemia Siedlecka:

Garwolin, Łuków, Siedlce, Sokołów, Węgrów.

Ziemia Łomżyńska:

Kolno, Łapy, Łomża, Maków, Małkinia, Ostrołęka, Ostrów, Rożany, Wysokie Mazow., Zambrów.

17.

WYKAZ

urzędów pocztowych i pocztowo-telegraficznych dodatkowo uruchomionych na terenie b. okupacji niemieckiej do dnia 30 grudnia 1918 r.

na Ziemi Warszawskiej:

Błędów, Czerniewice, Kowal, Lubraniec, Marki, Mszczonów, Ostrowy, Piotrków Kuj., Grzedecz, Radziejów, Warka.

na Ziemi Kaliskiej:

Błarzuki, Grabów, Izbica, Kleczew, Kłodawa, Opatówek, Piątek, Rychwał Skulsk, Sompolno, Stawiszyn.

na Ziemi Piotrkowskiej:

Aleksandrów Łęcz., Lutomiersk, Żelów.

na Ziemi Płockiej:

Bodzanów, Dobrzyń n/W., Drobin, Żuromin.

na Ziemi Siedleckiej:

Parczew, Żelechów.

na Ziemi Łomżyńskiej:

Czyżew, Ciechanowiec.

№ 190/Pr.

18.

Waluta opłat pocztowych i kolejowych.

Ministerstwo Skarbu, w sprawie kursu przerachowania opłat pocztowych i kolejowych, zakomunikowało, co następuje:

Zasady ogólne.

1) Wszelkie opłaty mają być pobierane tylko w tej walucie, która za czasów okupacji na danym terenie obowiązywała. Kasom nie wolno przyjmować opłat w różnych walutach.

2) Wysokość opłat ustala się aż do odwołania przez Ministerstwo Skarbu w markach i koronach, dla każdej z byłych okupacji osobno. Wzajemny stosunek wysokości tych opłat wynosić ma: 100 : 175, t. j. opłacie w wysokości 100 marek w b. okupacji niemieckiej, winna odpowiadać opłata w wysokości 175 koron w b. okupacji austriackiej.

W sprawie opłat pocztowych.

1) Marki pocztowe winny być wypuszczane w obu walutach.

2) Opłata winna być dokonana w walucie, stosowanej przez pocztowy urząd przyjmujący.

3) Przekazy, o ile skierowane do innej b. okupacji, mogą być przyjmowane jedynie w walucie stosowanej przez urząd odbiorczy. Wobec stałej zmienności kursów giełdowych, obecnie jest niemożliwe przyjmowanie przekazów w jednej walucie i wydawanie sum przekazowych w drugiej na podstawie stałego kursu przerachowania.

W sprawie opłat kolejowych.

Wobec tego, że taryfy kolejowe pozostają narazie niezmiennie i wysokość ich nie może być wzajemnie uzgodnioną przy przejeździe z jednej b. okupacji do drugiej stosowane być mają zasady następujące:

1) Przy ruchu osobowym cała należność opłaca się odrazu w walucie, która na przyjmującej stacji obowiązuje według obliczenia następującego:

Do linii demarkacyjnej według taryfy i w walucie obowiązującej na danym terenie, od linii demarkacyjnej według taryf na tamtym obszarze obowiązujących, lecz należność przerachowuje się na poprzednią walutę według kursu 100 mk. (=175) koron.

2) Przy ruchu towarowym, w razie przesyłania do drugiej b. okupacji nadawca opłaca należność do linii demarkacyjnej według taryf w walucie na tym terenie obowiązujących, odbiorca zaś opłaca należność od linii demarkacyjnej według taryf i w walucie obowiązujących w drugiej okupacji.

Warszawa, dnia 28 grudnia 1918 r.

Szef Sekcji I

Dr. Urbański m. p.

№ 5255/I ex 1918.

19.

Taryfa pocztowa i telegraficzna

(obowiązująca od dnia 29 grudnia 1918 r. w miejsce prowizorycznej taryfy, wydanej rozporządzeniem z dnia 6 grudnia 1918 r. № 923/I).

A) TARYFA POCZTOWA.**1) Listy zwykłe:**

	b. okup. niem. M. f.	b. zabór i b. okup. austr. K. h.
do wagi 20 gramów	— 25	— 25
za każde dalsze 20 gramów, lub część tychże	— 15	— 15

Najwyższa waga listów zwykłych prywatnych wynosi 250 gr., listów urzędowych 1 klg. Listy prywatne winny być opłacone przy nadawaniu. W razie nieopłacenia, względnie niedostatecznego opłacenia, oblicza się całą należność, względnie brakującą należność podwójnie.

2) Pocztówki:

a) pojedyncza	— 15	— 15
b) z odpowiedzią	— 30	— 30

W razie nieopłacenia, lub niedostatecznego opłacenia należności, całą, lub brakującą—podwójnie, jak przy listach.

3) Druki:

do wagi 50 gramów	— 10	— 10
za każde dalsze 50 gr., lub część tychże.	— 5	— 5

Najwyższa waga 1 klg.

4) Gazety:

od każdego egzemplarza	— 3	— 3
----------------------------------	-----	-----

Tym samym opłatom podlegają wydania popołudniowe, lub wieczorne, o ile nadawane są osobno. Natomiast wydania popołudniowe lub wieczorne, dołączane do wydania porannego i razem z nim wysyłane, wolne są od powyższej opłaty.

Administracje gazet, wysyłające większą ilość egzemplarzy do jednej miejscowości, mogą nadawać je za opłatą ryczałtową, wynoszącą 10% od ceny prenumeraty miejscowej. Należność tę uiścić należy gotówką w urzędzie nadawczym z góry każdego 1-go i 15-go miesiąca. Za opłatą ryczałtową mogą być nadawane i wysyłane oddzielnie także wydania popołudniowe, względnie wieczorne.

Każdy egzemplarz gazet, nadawanych za należnością ryczałtową, ma być zaopatrzony w adres odbiorcy, wszystkie zaś egzemplarze, przeznaczone dla jednej miejscowości, mają być związane w paczkę i oznaczone nazwą miejsca przeznaczenia.

W razie spostrzeżonych nieformalności lub nadużyć, Urząd pocztowy może każdej chwili cofnąć dane zezwolenie nadawania gazet za należnością ryczałtową.

5) Papiery handlowe oraz próbki towarowe:

	M.	f.	K.	h.
do wagi 250 gr.	—	25	—	25
" " 500 "	—	50	—	50
" " 750 "	—	75	—	75
" " 1000 "	1	—	1	—

Najwyższa waga 1 klg. Druki, gazety, papiery handlowe i próbki towarowe muszą być opłacone też przy nadawaniu.

Polecenie każdej z powyższych przesyłek listowych kosztuje	—	25	—	25
--	---	----	---	----

Należytość reklamacyjna	—	50	—	50
-----------------------------------	---	----	---	----

Pojedynczą należytość reklamacyjną pobiera się również w tym wypadku, jeśli reklamacja dotyczy dwóch lub więcej przesyłek tego samego rodzaju, nadanych tego samego dnia, w tym samym urzędzie pocztowym, przez jednego i tego samego adresata.

6) Listy wartościowe:

Opłata listów wartościowych składa się:

a) z opłaty od wagi listu według taryfy dla listów zwykłych, t. j. do 20 gr.	—	25	—	25
za każde dalsze 20 gr. lub część tychże	—	15	—	15
b) z opłaty za polecenie	—	25	—	25
c) z opłaty od deklarowanej wartości listu, a mianowicie:				
do 100 mk., względnie 100 kor.	—	25	—	25
a za każde dalsze 100 mk. (100 kor.), lub część tychże	—	20	—	20

Najniższa łączna opłata jednego listu wartościowego wynosi jednak	1	—	1	—
---	---	---	---	---

Listy wartościowe prywatne dopuszczalne są na razie do wartości 1000 mk. (1000 kor.), natomiast urzędowe listy wartościowe bez ograniczenia wartości.

7) Paczki:

Dopuszczalne są na razie paczki zwykłe, t. j. bez deklarowanej wartości i bez zaliczenia, do wagi 10 klg. Opłata wynosi: do wagi 5 klg.

2	—	2	—
1	—	1	—

za każdy następny kilogram, lub jego część	1	—	1	—
--	---	---	---	---

Adres przesyłkowy kosztuje	—	05	—	05
--------------------------------------	---	----	---	----

8) Przekazy:

Opłata do 10 mk. (10 kor.)	—	40	—	40
ponad 10 — 100 mk. (10 — 100 kor.)	—	70	—	70
za każde dalsze 100 mk. (100 kor.)	—	20	—	20

Na jeden przekaz wolno przesłać najwyżej 600 mk. (600 kor.).

Blankiet przekazowy kosztuje	—	05	—	05
--	---	----	---	----

Listy wartościowe, paczki i przekazy muszą być opakowane tuż przy nadawaniu.

B) TARYFA TELEGRAFICZNA.

	M.	f.	K.	h.
1) Za krajowe depesze zamiejscowe:				
za każdy wyraz, liczący nie więcej, jak 15 liter	—	20	—	20
za jedną depeszę najmniej	2	—	2	—
2) Za depesze miejscowe (miejskie):				
za każdy wyraz	—	10	—	10
najmniej za jedną depeszę	1	—	1	—
3) Za depesze do państw ościennych:				
za każdy wyraz	—	50	—	50
najmniej za jedną depeszę	3	—	3	—
4) Za odpis depeszy za każde 100 wyrazów, lub rozpoczętą część tychże	1	—	1	—
Za dalsze wysłanie depeszy pocztą w markach pocztowych przy nadaniu	—	25	—	25
Za skrócony adres telegraficzny rocznie	100	—	100	—
Pokwitowania za nadane depesze wydaje się tylko na żądanie za opłatą	—	25	—	25
Za depesze pilne pobiera się potrójną opłatę.				
5) Depesze nadawane przez redakcje gazet, względnie przeznaczone dla redakcji gazet, a zawierające wiadomości, przeznaczone do rozpowszechnienia, dopuszczone są za opłatą połowy należitości, t. j. za słowo o 15 literach	—	10	—	10

Depesze te mają pierwszeństwo przed zwykłemi, prywatnemi. Z udogodnienia tego korzystają także agencje telegraficzne, zatwierdzone przez Ministerstwo. Co do dalszych udogodnień dla pracy w posługiwaniu się telegrafem, wyda się w przyszłości dalsze zarządzenia.

C) TARYFA TELEFONICZNA.

a) Sieć lokalna:

Opłata za abonament w obrębie 2 klm. od stacji centralnej przy ilości abonentów do 100, 100—500 i wyżej 500:

1) Za aparat telefoniczny rocznie do 100 abonentów	240	—	240	—
100 — 500	360	—	360	—
ponad 500	420	—	420	—
2) za aparat dodatkowy	75	—	75	—
	120	—	120	—
	180	—	180	—
3) Za każde 200 m., lub część tychże, ponad 2 klm.	12	—	12	—
	15	—	15	—
	18	—	18	—
4) Za przeniesienie telefonu w tej samej posesji	24	—	24	—
	30	—	30	—
	48	—	48	—

	M.	f.	K.	h.
5) Za przeniesienie do innej posesji	48	—	48	—
	60	—	60	—
	96	—	96	—
6) Za dodatkowy dzwonek	18	—	18	—

b) Sieć międzymiastowa:

1) Za rozmowę 3-minutową:

w promieniu do 25 klm. od stacji.	1	—	1	—
" " 50 " " "	2	—	2	—
" " 100 " " "	3	—	3	—
" " 150 " " "	4	—	4	—
" " 200 " " "	5	—	5	—
za każde dalsze 50 klm. po	1	—	1	—

2) Za rozmowy pilne pobiera się potrójną opłatę.

3) Za wezwanie przez posłańca 1 — 1 —

Na mocy uchwały Rady Ministrów (posiedzenie IV z d. 20/XI 1918 r. Punkt 25), pozamiejscowa korespondencja urzędowa wszystkich państwowych władz, urzędów i organów jest wolną od opłaty zwykłych należności tak pocztowych, jak i telegraficznych. Korespondencję taką należy zaopatrzyć pieczęcią urzędową, liczbą aktu, oraz dodatkiem: „Sprawa Urzędowa — wolna od opłaty pocztowej“.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1918 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

T. Arciszewski.

Szef Sekcji I:

Dr. Urbański.

№ 4357/I.

20.

Rozsyłka Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydawnictwo „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” przesyłane do wszystkich urzędów powiatowych, gminnych i magistratów, należy przyjmować w urzędach pocztowych bezpłatnie i ekspedjować bezwzględnie.

Warszawa, dnia 20 grudnia 1918 r.

Szef I Sekcji:

Dr. Urbański.

№ 05537.

21.

Przesyłki pocztowe organów sanitarnych.

Wskutek odezwy Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 11 grudnia 1918 r. № 10711/18, Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleca wszystkim urzędom pocztowym, aby wszelkie przesyłki urzędowe, wysyłane przez lekarzy powiatowych lub dla nich, dla Państwowego Instytutu Hygienicznego w Łodzi i Państwowego Instytutu Epidemicznego w Warszawie, w których znajdują się przedmioty, przesyłane do zbadania, a ulegające zepsuciu przy dłuższym leżeniu, jak również przesyłane w paczkach specjalne naczynia do brania prób z Instytutów, przyjmowały bezpłatnie i bez przeszkód i do ręczały z największym pośpiechem.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1918 r.

Szef I Sekcji:

Dr. Urbański.

№ 2467.

22.

Niewypłacone przekazy po władzach niemieckich.

Do kierowników Urzędów Pocztych byłej okupacji niemieckiej.

Wszystkie urzędy pocztowe, w których znajdują się pozostawione przez władze niemieckie niewypłacone przekazy pieniężne, nadesłane do Urzędu, jak również nadane i nie odesłane do miejsc przeznaczenia, mają je wysłać, zgodnie z punk. 9 okólnika Ministerstwa z dnia 23 listopada № 386, do Głównego Urzędu pocztowego w Warszawie, przy odpowiednich spisach, najpóźniej do dnia 15-go grudnia 1918 r.

Niezależnie od tego należy nadesłać wykaz wszystkich depozytów i sum pieniężnych, przejętych od władz niemieckich, jak również i wpływów kasowych do dnia 17 grudnia 1918 r.

Zarządzenie niniejsze winno być wykonane śpiesznie dla umożliwienia obliczeń celem rozpoczęcia wypłat zalegających przekazów.

Niestosujący się do tego zarządzenia pociągnięci będą do surowej odpowiedzialności.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1918 r.

Szef Sekcji I:

Dr. Urbański.

№ 04315

23.

Przesyłki gazetowe.

Oдноśnie do obowiązującej obecnie taryfy pocztowej i telegraficznej zarządza się, co następuje:

- 1) prenumeratorzy gazet i czasopism mają zamawiać i opłacać je bezpośrednio i wyłącznie w poszczególnych administracjach;
- 2) administracje pism wysyłają wykazy swoich prenumeratorów w trzech

egzemplarzach: — jeden do oddziału gazetowego urzędu pocztowego wysyłającego, (wymieniając ogólną liczbę egzemplarzy zaprenumerowanych w danej miejscowości), drugi do urzędu odbiorczego, podając nazwiska prenumeratorów i dokładny ich adres, trzeci—taki jak pierwszy—do zarządu przewozu poczt. Administracje pism, wychodzących na prowincji, przesyłają wykazy w dwóch egzemplarzach. jeden do miejscowego urzędu pocztowego, drugi — do urzędu odbiorczego;

3) opłatę za przesyłkę gazet i czasopism wnoszą administracje gotówką w miejscach wydawania do wysyłających urzędów pocztowych, przyczem czasokres opłaty oblicza się dla dzienników dwutygodniowy t. j. 1 i 15 każdego miesiąca—dla tygodników—kwartalny według kalendarzowych kwartałów, dla czasopism rzadziej wychodzących—półroczny od pierwszego stycznia i pierwszego lipca. Opłata według taryfy pocztowej wynosi za każdy egzemplarz, niezależnie od wagi 3 fenigi lub 3 halerze, przyczem wydania popołudniowe lub wieczorne, dołączone do wydania porannego i razem z nim wysyłane, wolne są od osobnej opłaty;

4) gazety przeznaczone do przesyłki kolejami, winny być dostarczone na dworzec kolejowy do wydziału przewozu poczty;

5) gazety, przesyłane w większej ilości do firm księgarskich, kolportatorów i agentów gazetowych, wagi do 1 klgr. mogą być wysyłane również za opłatą według taryfy dla druków t. j. do wagi 50 gr.—10 f., za każde zaś dalsze 50 gr. lub część tychże—5 fen. Powyżej jednego kilograma do wagi 10 klgr. według taryfy dla paczek podanej wartości t. j. od 1 do 5 kg.—2 marki, za każdy następny kilogram lub część—1 marka. W obu razach paczki muszą być opłacone tuż przy nadaniu, przez naklejenie znaczków pocztowych, odpowiednio do wagi.

6) Przepisy niniejsze obowiązują od dnia 1 stycznia 1919 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

T. Arciszewski.

№ 5536/I.

24.

Dostawa czasopism politycznych.

Wskutek przesyłanych Ministerstwu Poczt i Telegrafów reklamacji od redakcji pism — Ministerstwo poleca wszystkim urzędom pocztowym, żeby, bez względu na charakter dzienników i pism politycznych, przestrzegano prawideł normalnej i akuratnej dostawy adresatom.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1918 r.

Szef Sekcji I:

Dr. Urbański m. p.

№ 31/K. Pr.

25.

Ośmiogodzinny dzień pracy.

Na zasadzie dekrety Naczelnika Państwa z dnia 23 listopada r. b. o wprowadzeniu 8-godzinnego dnia pracy, oznajmiam, iż praca w Urzędach, podległych Ministerstwu Poczt i Telegrafów winna trwać najwyżej 8 godzin na dobę dla wszystkich pracowników, bez wliczenia przerw odpoczynkowych.

Ze względu na szczególne warunki pracy w Urzędach Poczty, Telegrafu, Telefonów i Przewozu Poczty, wymagające często nieprzerwanej pracy w ciągu doby, uważam, że wskazanie 8-godzinnego dnia roboczego jest tylko maksymalną normą dla tych urzędów.

Szczegółowe przepisy odnośnie tej pracy, będą opracowane i dodatkowo ogłoszone.

Warszawa, dnia 30 listopada 1918 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

T. Arciszewski.

Sekretarz Kancelarii Prezydium:

K. Pużak.

26.

Forma pism urzędowych.

Celem ujednostajnienia formy i ewidencji pism urzędowych, poleca się urzędom stosować ściśle do następujących wskazówek:

- 1) Używać o ile możliwości papieru formatu ćwiartkowego, a to ze względów oszczędnościowych.

Streszczać się jasno i zwięźle.

- 2) Nie należy w jednym piśmie łączyć lub poruszać spraw różnej treści, lecz każdą z nich przedstawiać w osobnej relacji.

- 3) Po lewej stronie pisma, u góry, uwidocznąć (ręcznie, pieczęcią lub nadrukiem): nazwę urzędu pocztowego, numer pisma; „W sprawie“... (tu wymienić: „osobowej“, „płacy“, „lokalu“, „reklamacji“, „przewozu poczty“ i t. p.), wreszcie liczbę pisma, na które urząd odpowiada.

Wspomniana pieczęć, długości nie więcej jak 6 ctm., powinna być ułożoną czcionkami odpowiednimi, tak, aby na pierwszy rzut oka wybijała się nazwa urzędu, a następnie Numer i sprawa, o którą chodzi. Używaną dotychczas formę nagłówka, jak: „M. P. T.“..., Kierownik Biura pocztowo-telegraficznego w...“, lub np. „Kierownik Szydłowieckiego Biura pocztowo-telegraficznego w Szydłowcu“ i t. p. — znosi się.

- 4) Po stronie prawej u góry — miejscowość i data.

- 5) Pod tym adres urzędu, do którego pismo jest wystosowane.

Nagłówek pisma urzędowego przedstawia się zatem przykładowo w sposób następujący:

Urząd pocztowy:

ŁÓWICZ

№ 15.

Łowicz, dnia 30 stycznia 1919 r.

W sprawie: przewozu poczty.

Do

Do N-ru Min. 1458/919.

Ministerstwa Poczty i Telegrafów

Na polecenie z dnia 20 stycznia 1919 r. L. 1458/919 donosi się, że.....

- 6) Na końcu pisma czytelny podpis naczelnika urzędu i pieczęć urzędowa.

Poleca się urzędowi przestrzegać ściśle tej formy, ponieważ przy ogromnej ilości wpływów władze centralne muszą bezwarunkowo wymagać ujednolajnienia sygnatury, niezbędnej dla utrzymania porządku i ułatwienia przeglądu oraz czynności archiwalnych.

Telegrafu do relacjonowania używać można tylko w wypadkach nadzwyczajnych i niecierpiących zwłoki, i to pod osobistą odpowiedzialnością kierowników urzędów.

Warszawa, d. 15 stycznia 1919 r.

Szef Sekcji:

Dr. Urbański.

27.

Mianowania.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 5 grudnia 1918 r. zamianował D-ra Jana Urbańskiego Szefem Sekcji Poczto-Administracyjnej w Ministerstwie Poczty i Telegrafów; postanowieniem z dnia 11 grudnia 1918 r. ob. Jakóba Jasińskiego Szefem Sekcji Technicznej w Ministerstwie Poczty i Telegrafów; zaś ob. Kazimierza Tołłoczke Szefem Sekcji Gospodarczej w temże Ministerstwie.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 8 stycznia 1919 r. zamianował ob. Włodzimierza Dobrowolskiego Prezesem Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie, — ob. Tomasza Bieniawskiego Prezesem Dyrekcji Poczty i Telegrafów we Lwowie.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 28 grudnia 1918 r. № 410/K. Pr. mianowani zostali następujący obywatele urzędnikami Ministerstwa Poczty i Telegrafów w następujących kategoriach płacy:

Vb kategoria.

Moszczyński Jan, Stallinger Eugenjusz—Szefowie Wydziału; Linde Hubert—Dyrektor Pocztovej Kasy Oszczędności; Dr. Kaczanowski Mieczysław, Werecki Jan, Chełmiński Ludwik, Młodzianowski Czesław, Łuniewski Adam—Szefowie Wydziału; Maciąga Stanisław—Inspektor Poczty.

VI kategoria.

Pużak Kazimierz — Sekretarz Ogólny Kancelarii Ministra; Jodkiewicz Julian, inż., Żółtowski Józef, inż. — Starsi Referenci; Szczurkiewicz Leon—Szef Wydziału; Trepa Teodor Leon, Fronczkowski Zygmunt, Brokowski Jan, Łada Florjan, Bursztyński Walerjan, Czernski Klemens, Jarocki Henryk — Starsi Referenci.

VII kategoria.

Dr. Szokalski Kazimierz, Lekarz Naczelny przy Ministerstwie; Łątkiewicz Olgierd, inż., Hummel Wacław, inż., Żuchowicz Karol, inż., Laskowski Wacław, inż., Baranowski Stanisław, Cytacki Adam, Lubański Adam, Wojciechowski Ludwik, Szumowski Stefan, Szczawiński Leonard, Słojewski Władysław, Wachhausen Saturnin, Szyling Jan, Warszawski Wacław, Kierszniewski Stanisław, Rozdziałowski Stefan, Łukasiewicz Stanisław, Duchowski Jan, Stankiewicz Bolesław, Bruszewski Kazimierz, Kłosowiak Jan Józef, Konwerski Stanisław, Krupski Karol, Więkowski Jan, Głowacki Romuald, Kłoczewski Feliks — Referenci.

VIII kategoria.

Gregorczyk Stefan, Kowalak Jan, Leszczyński Wacław, Pospiech Edmund, Mankin Wacław, Mączyński Józef, Pasternakiewicz Piotr Franciszek, Fieduszyński Mikołaj, Kakoszke Emil, Homolicki Jan, Rykiel Adam, Klejber Edward, Henke Bogumił, Kwaskowski Antoni, Siekierski Jan Karol, Wojan Zygmunt, Stroynowski Stanisław, Metter Józef, Winkler Henryk, Kozłowski Stefan — Pomocnicy Referenta.

IX kategoria.

Szymanowski Adolf, Czerepiński Jan, Kuszel Aleksander, Lipiński Zenon, Szczutowska Janina, Wojciechowska Władysława, Hajasko Franciszka, Szteyner Felicja, Antoniewicz Józefa, Antoniewicz Władysława, Ziemiński Stefan, Szykiewicz Stanisław, Tyszczyński Feliks, Małecki Zygmunt, Pawlikowska Józefa, Wojan Jadwiga, Bołtuc Bronisław, Łoskot Bronisława, Kowalczyk Eugenjusz, Goldhaar Eugenja, Jannasz Bolesław — Kanceliści.

X kategoria.

Pałkarska Janina, Głowińska Seweryna, Staszkievicz Jadwiga, Szewińska Zofja, Gontarczyk Jan, Cichocki Bronisław Eugenjusz, Godlewski Władysław, Borowski Władysław, Kierszniewski Engenjusz, Bursztyńska Zofja, Klejber Jadwiga Halina, Liberacka Helena, Żółtek Franciszek, Pietrzykowski Stanisław, Wojan Wincenty, Ziemska Zofja, Monka Kazimierz, Cymmerman Zygmunt — kanceliści.

XI kategoria.

Jarząbkiewicz Janina, Fieduszyńska Marja, Wysocka Lidja, Złotkowski Bronisław, Kozłowska Wiara, Nowakowska Janina, Straus Helena, Szyndlarzka Irena — kanceliści; Wyrębowski Grzegorz — aplikant.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 7 stycznia 1919 r. № 85/K. Pr. mianowani zostali następujący obywatele urzędnikami Ministerstwa Poczty i Telegrafów w następujących kategoriach płacy:

Vb kategoria.

Pajor Marjan — Radca Ministerjalny przy Kancelarii Ministra; Stełagowski Aleksander — Szef Wydziału Prawnego przy Kancelarii Ministerstwa; Dr. Dalbor Władysław Kajetan — Szef Wydziału.

VI kategorja.

Maciejewski Sylwester — Starszy Referent.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 11 stycznia 1919 r. № 231/K. Pr. mianowani zostali następujący obywatele urzędnikami Ministerstwa Poczt i Telegrafów w następujących kategorjach płacy:

VI kategorja.

Czyż Władysław, inż. — Referent Sekcji Technicznej.

VII kategorja.

Wojcznis Szymon — Referent.

VIII kategorja.

Limanowski Jerzy — pomocnik referenta.

IX kategorja.

Dąbrowski Edward — podmajstrzy Wydziału Zaopatrywania Sekcji technicznej.

X kategorja.

Moczyński Stefan — kancelista.

Dekretem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 stycznia 1919 r. № 313/K. Pr. mianowani zostali następujący obywatele urzędnikami na etacie Ministerstwa Poczt i Telegrafów, w następujących kategorjach płacy:

Va kategorja.

Zajkowski Jan, inż. — Dyrektorem Głównego Telegrafu w Warszawie.

VII kategorja.

Fisz Bolesław.

VIII kategorja.

Grodziński Leon.

IX kategorja.

Hubner Józef, Pużycki Kazimierz, Laudański Maksymiljun, Czarnowski Stanisław, Więclawski Jan.

X kategorja.

Kowalski Leonard; Konarska Felicja, Torensówna Marja, Konarska Celina, Konarska Janina — telefonistki; Prosator Jan.

XI kategorja.

Komorowski Feliks, Skotnicki Kazimierz.

28.

OD REDAKCJI.

Dziennik urzędowy niniejszy będzie, prócz rozporządzeń Ministerstwa Poczt i Telegrafów, mianowań, konkursów i obwieszczeń urzędowych, zamieszczał w części nieoficjalnej prace i rozprawy o urządzeniach pocztowych i telegraficznych, komunikaty związków i stowarzyszeń pocztowych, ogłoszenia prywatne pracowników i pracownic pocztowych, a nadto ogłoszenia firm i interesowanych osób prywatnych, dotyczące stosunków z Zarządem poczt i telegrafów.

Dziennik niniejszy będzie zatem zarazem czasopismem zawodowym w dziedzinie poczt, telegrafów i telefonów, a Redakcja zaprasza wszystkich, którzy na tem polu pragną działać, aby jej nadsyłali swe prace do druku.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów mieści się w Warszawie, w gmachu pocztowym, przy Placu Wareckim № 8 (Kancelarja Ministra).

Prenumerata wynosi dla osób i instytucji prywatnych rocznie 6 mk., względnie 9 kor. Cena pojedynczego numeru 50 fen., wzgl. 75 halerzy. Ogłoszenia za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk., względnie 1 kor. 50 hal.

2h